

Sygn. akt VIII C 464/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa C. J.

przeciwko R. P.

o zapłatę 18.999 zł

1. zasądza od R. P. na rzecz C. J. kwotę 18.999 zł (osiemnaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 listopada 2018 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od R. P. na rzecz C. J. kwotę 3.917 (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 464/20

UZASADNIENIE

punktu 1. i 2. wyroku z dnia 1 grudnia 2020 roku

W dniu 19 czerwca 2019 roku powód C. J., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanemu R. P. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie powództwo o zapłatę kwoty 18.999 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 listopada 2018 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 1 października 2018 roku powód zakupił u pozwanego telewizor marki S. (...) za cenę 18.999 zł, który został mu dostarczony w dniu 31 października 2018 roku. W dniu 7 listopada 2018 roku powód odstąpił od umowy sprzedaży i odesłał zakupiony towar pozwanemu. Powód nie otwierając przesyłki odesłał telewizor w stanie wolnym od wad, w oryginalnym, firmowym opakowaniu. Sprzedawca odebrał zwracany towar w dniu 14 listopada 2018 roku. W trakcie przewozu przesyłka uległa uszkodzeniu (połamany styropian + uszkodzenie matrycy), co pozwany potwierdził protokołem szkody sporządzonym podczas odbioru. Pomimo odbioru telewizora pozwany nie zwrócił kupującemu uiszczonej ceny. W odpowiedzi na wystosowane wezwanie do zapłaty pozwany oświadczył, że odstąpienie od umowy nie jest możliwe z uwagi na zwrot towaru niepełnowartościowego. W ocenie powoda takie stanowisko jest nieprawidłowe, odstąpienie od umowy zawartej na odległość jest bowiem skuteczne niezależnie od stanu towaru, jaki wraca do przedsiębiorcy, ponieważ umowa ulega rozwiązaniu w wyniku

skutecznego złożenia oświadczenia woli w tym zakresie, a obowiązek zwrotu wzajemnych świadczeń jest od tego całkowicie niezależny. Na koniec pełnomocnik wyjaśnił, że ewentualne uszkodzenie nastąpiło podczas transportu kurierskiego, który to podmiot, jako profesjonalista, ponosi odpowiedzialność względem odbiorcy (pozwanego) na podstawie art. 65 prawa przewozowego.

(pozew k. 1-2v.)

W dniu 22 października 2019 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. Ponadto pozwany zgłosił zarzut niewłaściwości miejscowej. W uzasadnieniu pełnomocnik nie kwestionując okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie wyjaśnił, że przyczyną odmowy zwrotu ceny zakupu był fakt odesłania telewizora za pośrednictwem innej firmy kurierskiej, aniżeli firmy z którą pozwany ma zawartą umowę. Wskazał, że ponieważ opakowanie przesyłki było uszkodzone właściwym jest wniosek, że telewizor uległ uszkodzeniu w trakcie transportu. Z uwagi na mechaniczny charakter uszkodzenia nie podlega ono uwzględnieniu. Wobec zaistniałych okoliczności powód winien zwrócić się do firmy kurierskiej z usług której korzystał, składając reklamację lub skorzystać z ochrony ubezpieczeniowej. Na koniec pełnomocnik podniósł, że przewoźnik odpowiada względem nadawcy, z którym zawarł umowę, a nie odbiorcy, z którym nie łączy go żaden stosunek zobowiązaniowy.

(nakaz zapłaty k. 24, sprzeciw k. 28-29v.)

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2020 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania do tut. Sądu.

(postanowienie k. 40)

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał pozew w całości. Wyjaśnił, iż powód, jako konsument, miał prawo wyboru przewoźnika, za pośrednictwem którego przesłał zakupiony telewizor w związku z odstąpieniem od umowy, że powód odesłał towar nieodpakowany, z którego nie korzystał, przez co nie mógł doprowadzić do zmniejszenia jego wartości, a także, iż sprzedający nie ma prawa odmówić zwrotu świadczenia w związku ze złożonym przez konsumenta oświadczeniem o odstąpieniu od umowy. Skoro więc powód nie spowodował zniszczenia towaru, ani zmniejszenia jego wartości, a do uszkodzenia telewizora doszło w trakcie jego przewozu przez firmę kurierską, powodowi należne jest świadczenie wzajemne od sprzedawcy. Na koniec pełnomocnik wskazał, że zgodnie z § 21 ust. 2 lit. d Regulaminu Świadczenia Usług w (...) Sp. z o.o., podmiotem uprawnionym do złożenia reklamacji jest również odbiorca przesyłki, jeśli ta została mu doręczona.

(odpowiedź na sprzeciw k. 55-56v.)

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

(protokół rozprawy k. 78-79v., k. 84-85)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W październiku 2018 roku powód C. J. zamówił u pozwanego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) + R. P.", telewizor marki S. model (...). Wartość zamówienia wyniosła 18.999 zł. Przedmiotowy telewizor został dostarczony powodowi za pośrednictwem firmy kurierskiej w dniu 31 października 2018 roku. Przesyłka została doręczona w stanie nieuszkodzonym.

(dowód z przesłuchania powoda 00:05:39-00:14:10 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 17 listopada 2020 roku, dowód z przesłuchania pozwanego 00:15:35-00:29:37 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, wydruk z (...) k. 7, faktura k. 8, wydruk z poczty e-mail k. 10-12, okoliczności bezsporne)

Zamówiony telewizor miał być prezentem dla narzeczonej powoda. Kiedy powzięła ona wiedzę o zakupie odmówiła jego przyjęcia, w konsekwencji czego powód podjął decyzję o zwrocie towaru.

W wiadomości e-mail z dnia 5 listopada 2018 roku powód poinformował pozwanego, że chce zwrócić zakupiony towar i poprosił o przesłanie dokumentów dotyczących zwrotu.

W dniu 7 listopada 2018 roku powód sporządził oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży telewizora, które przesłał pozwanemu w wiadomości e-mail. Zakupiony telewizor powód odesłał za pośrednictwem firmy kurierskiej (...) Polska. Zwracany telewizor nie był używany przez powoda, który nawet nie otworzył opakowania i został odesłany w stanie, w jakim powód go otrzymał.

(dowód z przesłuchania powoda 00:05:39-00:14:10 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 17 listopada 2020 roku, oświadczenie k. 9, wydruk z poczty e-mail k. 10-12)

Odesłany telewizor pozwany odebrał w dniu 14 listopada 2018 roku. Podczas odbioru pozwany zauważył uszkodzenie przesyłki, które było widoczne „na pierwszy rzut oka”. Po sprawdzeniu przesyłki w obecności kuriera okazało się, że oprócz opakowania uszkodzeniu uległa również matryca telewizora.

Na okoliczność uszkodzenia przesyłki został sporządzony protokół szkody, pod treścią którego podpisy złożył kurier oraz R. P.. Jako rozmiar szkody w protokole wskazano: uszkodzenie opakowania, połamanie styropianów, uszkodzenie matrycy. O zaistniałej sytuacji pozwany powiadomił powoda w wiadomości e-mail wskazując, iż kupujący winien zgłosić szkodę firmie kurierskiej. Jednocześnie wyjaśnił, że telewizor jest do odbioru w salonie.

(dowód z przesłuchania powoda 00:05:39-00:14:10 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 17 listopada 2020 roku, dowód z przesłuchania pozwanego 00:15:35-00:29:37 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, protokół szkody k. 62, wydruk z poczty e-mail k. 63)

Pismem z dnia 15 lutego 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 18.999 zł w związku ze złożonym oświadczeniem o odstąpieniu od umowy. W odpowiedzi na wezwanie pozwany oświadczył, że odstąpienie od umowy nie jest możliwe z uwagi na zwrot towaru niepełnowartościowego. W związku z powyższym wskazał, że powód winien domagać się odszkodowania od przewoźnika.

(wezwanie do zapłaty k. 14, wydruk z książki nadawczej k. 15, pismo k. 16, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia, nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości w zakresie należności głównej oraz w części w zakresie odsetek.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że powód zawarł ze stroną pozwaną umowę sprzedaży telewizora marki S. o wartości 18.999 zł. Poza sporem pozostaje ponadto, że w ustawowym terminie powód złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz odesłał sprzedającemu zakupiony towar, w następstwie czego strony umowy sprzedaży winny zwrócić świadczenia, które sobie wzajemnie czyniły. Powód winien zatem dokonać zwrotu telewizora, co też uczynił, pozwany zaś zobowiązany był do zwrotu ceny zakupu. W ocenie Sądu powód był przy tym uprawniony zwrócić nabyty towar dokonując wyboru firmy kurierskiej według swojego uznania, brak jest bowiem przepisów, które

nakładalyby na niego powinność skorzystania z firmy, z którą sprzedawca ma zawartą umowę. Wątpliwości nie budziło ponadto, iż w trakcie zwrotnego transportu telewizora uległ on uszkodzeniu, który to fakt został potwierdzony w protokole szkody spisany przez pozwanego oraz kuriera. Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, iż powód dokonał zwrotu urządzenia w pełni sprawnego, które dopiero w trakcie przewozu, z przyczyn od niego niezawinionych i niezależnych, uległo uszkodzeniu.

W drugiej kolejności przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta (zwanej dalej ustawą), konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów, z wyjątkiem kosztów określonych w [art. 33](#), [art. 34 ust. 2](#) i [art. 35](#). Bieg terminu do odstąpienia od umowy rozpoczyna się dla umowy, w wykonaniu której przedsiębiorca wydaje rzecz, będąc zobowiązany do przeniesienia jej własności - od objęcia rzeczy w posiadanie przez konsumenta lub wskazaną przez niego osobę trzecią inną niż przewoźnik (art. 28 pkt 1 ustawy). Konsument może odstąpić od umowy, składając przedsiębiorcy oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Oświadczenie można złożyć na formularzu, którego wzór stanowi [załącznik nr 2](#) do ustawy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Przedsiębiorca ma obowiązek niezwłocznie przesłać konsumentowi na trwałym nośniku potwierdzenie otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od umowy złożonego w sposób, o którym mowa w ust. 3 (art. 30 ust. 1 i 2, ust. 4 ustawy). W przypadku odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa umowę uważa się za niezawartą (art. 31 ust. 1 ustawy). Przedsiębiorca ma obowiązek niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy, zwrócić konsumentowi wszystkie dokonane przez niego płatności, w tym koszty dostarczenia rzeczy, przy czym, jeżeli przedsiębiorca nie zaproponował, że sam odbierze rzecz od konsumenta, może wstrzymać się ze zwrotem płatności otrzymanych od konsumenta do chwili otrzymania rzeczy z powrotem lub dostarczenia przez konsumenta dowodu jej odesłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej. (art. 32 ust. 1 i ust. 3 ustawy). Konsument ma obowiązek zwrócić rzecz przedsiębiorcy lub przekazać ją osobie upoważnionej przez przedsiębiorcę do odbioru niezwłocznie, jednak nie później niż 14 dni od dnia, w którym odstąpił od umowy, chyba że przedsiębiorca zaproponował, że sam odbierze rzecz. Do zachowania terminu wystarczy odesłanie rzeczy przed jego upływem. Konsument ponosi tylko bezpośrednie koszty zwrotu rzeczy, chyba że przedsiębiorca zgodził się je ponieść lub nie poinformował konsumenta o konieczności poniesienia tych kosztów. Konsument ponosi odpowiedzialność za zmniejszenie wartości rzeczy będące wynikiem korzystania z niej w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy, chyba że przedsiębiorca nie poinformował konsumenta o prawie odstąpienia od umowy zgodnie z wymaganiami [art. 12 ust. 1 pkt 9](#) (art. 34 ust. 1 i 2, ust. 4 ustawy).

O czym była mowa na wstępie, powód spełnił wszystkie przesłanki odstąpienia od umowy (okoliczność niesporna), w konsekwencji złożone w tym zakresie pozwanemu oświadczenie odniosło skutek prawny, co ukonstytuowało po stronie pozwanego obowiązek z art. 32 ust. 1 ustawy. Oś sporu sprowadzała się w istocie do ustalenia, czy powód ma prawo żądać od pozwanego zwrotu uiszczonych w sytuacji, w której zwrócony towar uległ uszkodzeniu w trakcie transportu. W ocenie Sądu na tak postawione pytanie należy odpowiedzieć w sposób twierdzący. Powtórzenia wymaga, iż obowiązek zwrotu ceny w przypadku złożenia skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy ma ustawowy charakter i sprzedawca nie ma możliwości uchylecia się od jego wypełnienia. Sąd dostrzega oczywiście okoliczność, że pozwany otrzymał towar uszkodzony w związku z czym powstaje pytanie, która ze stron powinna zainicjować postępowanie reklamacyjne lub dochodzić odszkodowania od przewoźnika. Zdaniem Sądu odpowiedź na to pytanie jest jednak irrelevantna dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Skoro bowiem przepisy ustawy o prawach konsumenta rodzą po stronie sprzedającego określony obowiązek, to wszelkie działania względem kupującego/przewoźnika mogą być podejmowane dopiero po jego realizacji. Jeśli zatem pozwany uznał, że to powód, jako osoba zawierająca umowę przewozu z firmą kurierską, winien zwrócić się do przewoźnika ze stosownym roszczeniem, a skoro tego nie uczynił, to winien odpowiadać za uszkodzenie rzeczy, to winien on bądź zwrócić kupującemu całą przysługującą mu kwotę, a następnie wystąpić przeciwko niemu z odrębnym powództwem o odszkodowanie, albo też złożyć oświadczenie o potrąceniu przysługującej mu wierzytelności z tytułu odszkodowania za zmniejszenie wartości rzeczy z wierzytelnością kupującego o zwrot kosztów poniesionych w związku z zawartą umową. W przedmiotowej sprawie strona pozwana chcąc podważyć zasadność powództwa mogła skorzystać z drugiego wspomnianego powyżej rozwiązania. Niemniej

jednak pozwany w toku procesu, jak również przed jego wszczęciem, nie złożył oświadczenia o potrąceniu. W związku z inercją pozwanego jego obowiązek wobec powoda o zwrot kosztów związanych z zawarciem umowy, wynikający z art. 32 ustawy, nie zmniejszył się, ani nie zredukował.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.999 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 listopada 2018 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części roszczenia odsetkowego. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Jako początkową datę naliczania odsetek ustalono datę 29 listopada 2018 r. Jest to pierwszy dzień po upływie 14-dniowego terminu od dnia zwrotu towaru pozwanemu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt 1. i 2. wyroku.